

C/2024/3307

3.6.2024

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grecja) w dniu 30 stycznia 2024 r. – WI/Anexartiti Archi Dimosion Esodon

(Sprawa C-73/24, Keladis II ⁽¹⁾)

(C/2024/3307)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WI

Druga strona postępowania: Anexartiti Archi Dimosion Esodon

Pytania prejudycjalne

- 1) W przypadku uzasadnionej wątpliwości co do tego, czy zadeklarowana wartość celna przywożonych towarów jest rzeczywistą wartością transakcyjną towarów, ale ustalenie wartości transakcyjnej w drodze kontroli po zwolnieniu towarów nie jest możliwe na podstawie metod, o których mowa w art. 30 ust. 2 lit. a) i b) (wartość transakcyjna towarów identycznych i podobnych) rozporządzenia nr 2913/92 ⁽²⁾ oraz w art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 952/2013 ⁽³⁾, ponieważ, po pierwsze, towary nie podlegają zajęciu, a zatem niemożliwe jest przeprowadzenie ich kontroli fizycznej, a po drugie, zawarty w dokumentach towarzyszących zgłoszeniu przywozowemu opis towarów jest ogólny i niedokładny, to czy można uznać za zgodną z przepisami art. 30 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 2913/92 oraz art. 74 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 952/2013 praktykę administracyjną, zgodnie z którą korzysta się z tzw. „cen wejścia” określonych w zautomatyzowanym programie monitorowania (AMT) unijnego programu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS) i ustalonych metodami statystycznymi, przy zastosowaniu przewidzianej w tych przepisach „metody odliczeniowej” jako podstawy ustalenia wartości rynkowej towarów?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy można korzystać z wyżej wspomnianych „cen wejścia” przy zastosowaniu którejkolwiek z innych metod opisanych w art. 30 i 31 rozporządzenia nr 2913/92 oraz w art. 74 ust. 1–3 rozporządzenia nr 952/2013, w szczególności biorąc pod uwagę, po pierwsze, rozsądną elastyczność, która powinna charakteryzować stosowanie „metody tzw. ostatniej szansy” zgodnie z art. 31 rozporządzenia nr 2913/92 i art. 74 ust. 3 rozporządzenia nr 952/2013, a po drugie, przewidziany w samej „metodzie tzw. ostatniej szansy” wyraźny zakaz ustalania wartości celnej na podstawie minimalnych wartości celnych [art. 31 ust. 2 lit. f) Wspólnotowego kodeksu celnego i art. 144 ust. 2 lit. f) rozporządzenia nr 2015/2447 ⁽⁴⁾?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na dwa powyższe pytania: czy prawo Unii zezwala na to, by VAT, od którego zapłaty się uchylono, nie został przypisany importerowi, w odniesieniu do którego stwierdzono następnie, że dokonywał on przywozu (w sposób systematyczny) towarów po cenach niższych niż ceny ustalone jako ceny minimalne obowiązujące w obrocie handlowym, jeżeli organy celne nie są w stanie ustalić podczas kontroli po zwolnieniu towarów wartości celnej przywożonych towarów przy użyciu jednej z metod opisanych w art. 30 i 31 rozporządzenia nr 2913/92 oraz w art. 74 ust. 1–3 rozporządzenia nr 952/2013, czy też dopuszczalne jest w takim przypadku, w ostateczności, przypisanie VAT na podstawie statystycznie ustalonych wiarygodnych cen minimalnych, co zostało już dopuszczone w przypadku przypisania przez Komisję strat w zakresie zasobów własnych państwu członkowskiemu, które nie przeprowadziło odpowiednich kontroli celnych (zob. wyrok TSUE z dnia 8 marca 2022 r., Komisja/Zjednoczone Królestwo, C 213/19, EU:C:2022:167)?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. 2015, L 343, s. 558).

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania drugie lub trzecie: czy statystycznie ustalone ceny minimalne powinny odzwierciedlać przywóz, który miał miejsce w tym samym okresie co przywóz objęty kontrolą lub w zbliżonych okresach, a jeśli tak, to jaki jest maksymalny dopuszczalny odstęp czasowy między przywozem wykorzystanym w celu uzyskania wyniku statystycznego a przywozem objętym kontrolą [na przykład można by zastosować przez analogię odstęp czasowy wynoszący 90 dni, o którym mowa w art. 152 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2454/93 ^(⁵) i art. 142 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/2447]?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na co najmniej jedno z trzech pierwszych pytań dotyczących skorzystania z „cen wejścia” w celu ustalenia wartości rynkowej przywożonych towarów: w przypadku gdy w trakcie przywozu zastosowano procedurę przewidzianą w art. 81 rozporządzenia nr 2913/92 i w art. 177 rozporządzenia nr 952/2013 w celu uproszczenia procedury wypełniania zgłoszeń celnych poprzez zgrupowanie kodów TARIC towarów, czy praktyka administracyjna, zgodnie z którą wartość celna wszystkich przywożonych towarów w ramach poszczególnych zgłoszeń przywozowych jest obliczana na podstawie „ceny wejścia” ustalonej dla konkretnego towaru, którego kod TARIC jest wskazany w zgłoszeniu przywozowym, w zakresie, w jakim należy uznać, że organ celny jest związany, w myśl art. 222 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 2015/2447, grupowaniem dokonany przez importera, jest zgodna z zasadą zakazującą ustalania arbitralnych lub fikcyjnych wartości celnych, czy też przeciwnie, wartość każdego towaru musi być ustalona na podstawie jego własnej pozycji taryfowej, nawet jeśli kod nie jest wskazany w zgłoszeniu przywozowym, aby uniknąć ryzyka nałożenia arbitralnego cła?

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 1993, L 253, s. 1).